

Број: 75/9

Краљево, 24. 01. 2017. године

На основу члана 55. став 1. Закона о високом образовању (“Службени гласник Републике Србије”, број 76/05, 100/07-аутентично тумачење, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15- аутентично тумачење, 68/15 и 87/2016) и члана 78. алинеја 21. и члана 122. Статута Факултета за машинство и грађевинарство у Краљеву (пречишћен текст број: 707 од 27. 05 2016. године) и одредбе тачке 52. Основа за кодекс о академском интегритету на високошколским установама у Републици Србији које је донео Национални савет за високо образовање (од 26. 10 2016. године), Наставно веће на седници одржаној 24. 01.2017. године, донео

КОДЕКС О АКАДЕМСКОМ ИНТЕГРИТЕТУ ФАКУЛТЕТА ЗА МАШИНСТВО И ГРАЂЕВИНАРСТВО У КРАЉЕВУ

I ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Кодексом о академском интегритету Факултета за машинство и грађевинарство у Краљеву (у даљем тексту: Кодекс) се уређују правила етичког понашања, утврђују етички стандарди и начела у високом образовању, објављивању научних резултата, односу према интелектуалној својини, односима између наставника, истраживача и сарадника, других запослених и студената, поступцима у наступању Факултета за машинство и грађевинарство у Краљеву (у даљем тексту: Факултет) и то наставника, истраживача, сарадника и студената у правном промету, као и у односу према јавности и средствима јавног информисања, начин и поступак утврђивања одговорности за повреду етичких начела и мере које се изричу за повреду етичких начела,

Циљ Кодекса је очување достојанства професије, унапређење моралних вредности, очување угледа Факултета, заштита вредности знања и подизање свести о одговорности свих чланова факултетске академске заједнице.

Кодекс се примењује у професионалном и јавном деловању: наставног и научног особља, студената и ваннаставног особља Факултета, као и у деловању лица која нису чланови академске заједнице Факултета, али су својим радом повезана са Факултетом.

Члан 2.

Органи и тела Факултета дужни су, у оквиру својих надлежности, да се старају о остваривању и унапређењу етичких стандарда на Факултету, у складу са овим Кодексом и да обезбеде услове неопходне за упознавање чланова академске заједнице са свим прописима који се тичу њихових права и обавеза.

Непознавање или неразумевање етичких стандарда не оправдава неетично понашање.

Члан 3.

Поступци прописани Кодексом не представљају замену за грађанске, кривичне, управне, дисциплинске и друге поступке који су уређени законом и општим актима Универзитета и Факултета.

II НАЧЕЛА

Члан 4.

Академска честитост члана академске заједнице заснива се на самосталности у академском и научном раду, односно спровођењу оригиналних научних истраживања, представљању властитих резултата, уз способност реалног сагледавања себе самог, властитог знања и тих резултата, као и на строгом поштовању ауторских права других.

Члан 5.

Водећи рачуна о општем добру, чланови академске заједнице дужни су да чувају интегритет система високог образовања и самог Факултета и да раде савесно, марљиво, одговорно и посвећено, према свом најбољем знању.

Чланови академске заједнице дужни су и да:

- негују односе сарадње који су засновани на међусобном уважавању, поштовању и разумевању, водећи рачуна о интересима академске заједнице као целине;
- своје обавезе према студентима, колегама и запосленима на Факултету, као и колегама у другим установама, у оквиру академске заједнице извршавају одговорно, савесно и професионално, држећи се начела објективности, непристрасности и међусобног уважавања;
- се држе начела непристрасности и не смеју да допусте да ставови или мишљења о појединцима, друштвеним групама и делатностима који нису утемељени на искуству или рационалним аргументима, већ су донети унапред и засновани су на неоправданим генерализацијама, утичу на њихову објективност у академским, истраживачким, стручним, административним, пословним и управљачким делатностима;
- се брину о интересима Факултета у духу развоја академских слобода, а посебно у погледу аргументоване расправе, критике, толеранције и одговорног трагања за оптималним решењем.

Члан 6.

Недозвољен је сваки облик дискриминације непосредне или посредне на Факултету по било ком основу, а нарочито по основу расе, пола, националне припадности, друштвеног порекла, рођења, вероисповести, политичког или другог уверења, имовног стања културе, језика, старости и психичког или физичког инвалидитета.

Стручност, способност и професионалне заслуге, као и резултати у обављању одређене врсте делатности, послова и задатака, једини су релевантни критеријуми вредновања и напредовања чланова академске заједнице.

Члан 7.

Забрањена је свака врста узнемирања међу члановима академске заједнице, а посебно када се темељи на злоупотреби положаја институционалне или хијерархијске надређености.

Узнемирањем се сматра сваки чин, појединачан или понављан, вербални, невербални или физички, као и стварање или доприношење стварању неугодних и непријатељских радних и образовних околности, које другу особу застрашују, вређају или понижавају.

Члан 8.

Чланови факултетске академске заједнице дужни су да се брину о интересима Факултета у духу развоја академских слобода а посебно у погледу аргументоване расправе, критике, толеранције и одговорност трагања за оптималним решењем.

Под неодговорним понашањем сматрају се:

- несавесно управљање пословима, ресурсима и имовином Факултета, онемогућавање или отежавање њиховог коришћења од стране других чланова;
- употреба имовине Факултета за приватне, комерцијалне, политичке, верске и друге ванфакултетске сврхе без посебног одобрења у складу са законом;
- коришћење имена и обележја Факултета за приватне комерцијалне или некомерцијалне потребе.

III ЕТИЧКА ПРАВИЛА У НАСТАВНОМ И НАУЧНОМ РАДУ

Члан 9.

Факултет је дужан су да у току трајања студија, а посебно на почетку прве године свих нових студија које организује, упозна студенте са правилима академске честитости, правилима за навођење идеја и радова других аутора, односно правилима цитирања и препричавања.

Члан 10.

Наставници су дужни да:

- поштују образовне циљеве, стратегије и стандарде Факултета;
- обезбеде репрезентативност, релевантност, тачност и прецизност садржаја предмета и примерену позицију предмета, унутар студијског програма;
- теже постизању и преношењу квалитетних научних сазнања из своје научне области и предмета који се иводе на студијама;
- понуде свим студентима начелно исте могућности за стицање знања;
- вреднују рад студената отворено, праведно, објективно и благовремено;
- савесно провере сваки писани рад студента и да обрате посебну пажњу на то, да ли тај рад садржи неки од облика неакадемског понашања из члана 12. Кодекса;
- обезбеде транспарентност и јавност испита и објективност оцењивања.

Члан 11.

Члановима академске заједнице није дозвољено да:

- користе, подстичу, помажу или толеришу употребу недозвољених средстава за испуњавање предиспитних обавеза и полагање испита;
- приступање испитима условљавају захтевима који нису садржани у елементима студијског програма, а посебно да намећу услове који њима доносе приватну материјалну и другу корист.

Члан 12.

Чланови академске заједнице гарантују изврност радова које објављују, као и тачност у приказивању и навођењу информација о пореклу идеја и навода којима су се у раду користили.

Члан 13.

У научноистраживачком и стручном раду није дозвољено:

- плахирање,
- лажно ауторство,
- измишљање и кривотворење резултата и
- аутоплахирање.

Ове забране се односе на све писане радове наставног и научног особља и студената (семинарски рад, дипломски или завршни рад, мастер рад, специјалистички рад, магистарски рад, докторска дисертација, рад у часопису, уџбеник, монографија, поглавља у зборницима и сл.).

Одговорност за кршење ових забрана сносе и припадници академске заједнице у случају несавесног и неодговорног приказивања, односно занемаривања чињеница у извештајима о наставном и научноистраживачком раду (у рефератима за оцену докторске дисертације, избор у звање наставника или сарадника и сл.).

Посебну одговорност има ментор при изради докторске дисертације, односно наставник који води студента код израде других облика писаних радова.

Члан 14.

Плахирање је представљање туђих идеја или туђег рада, у целини или деловима, без навођења изврног ауторства или изворника, односно противзаконито присвајање туђих интелектуалних творевина и научних резултата и њихово приказивање као својих, а нарочито:

- дословно преузимање, као и копирање из електронских, штампаних или рукописних извора текста другог аутора, односно текста урађеног од стране професионалне агенције или другог лица за потребе аутора или трећих лица – са српског или страног језика, у деловима (без обзира на обим) или у целости – без навођења имена аутора и извора из којег је текст преузет, као и без јасног обележавања преузетог дела;
- препричавање или сажимање текста другог аутора, као и текста урађеног од стране професионалне агенције или другог лица за потребе аутора или трећих лица, електронских, штампаних или рукописних извора, са српског или страног језика, у деловима (без обзира на обим) или у целости – без одговарајућег навођења имена аутора и извора из којег је текст преузет, као и без јасног обележавања препричаног дела. Успутно навођење изврног аутора није довољно: аутор је дужан да обезбеди, да се не створи погрешан утисак, да су парафразиране реченице његова идеја;
- непрецизно цитирање, које не следи правила цитирања прихваћена у датој научној, односно стручној области;
- представљање идеја других аутора као својих, без одговарајућих навођења имена аутора, односно извора из кога је текст преузет.

Члан 15.

Лажно ауторство је навођење, као аутора, лица које није учествовало у изради рада.

Чланови академске заједнице дужни су да као ауторе наводе све и само оне учеснике у процесу настајања научног, односно стручног рада који су интелектуално допринели раду.

Није дозвољен ни дослух између лица укључених у израду рада, који се показује у недозвољеној сарадњи између студената, пропусту да се наведе примљена помоћ или пропусту да се прецизно поштују правила о групном раду на пројекту.

Члан 16.

Измишљање и кривотворење резултата је деловање којим се манипулише предметом, опремом или процесом истраживања, са циљем да резултати научног истраживања буду намерно подешени или тендециозно протумачени.

Посебан облик измишљања и кривотворења резултата је несавесно и неодговорно приказивање чињеница у извештајима о наставном и научноистраживачком раду.

Члан 17.

Аутоплагирање је поновно објављивање, у деловима или у целости, свог раније објављеног или за другу сврху искоришћеног рада, као новог и оригиналног, а да није изричito наведено да је у питању већ објављен или за другу сврху искоришћен рад.

Члан 18.

Недозвољено је измишљање или преправљање препорука и лажно представљање академских достигнућа.

Члан 19.

Неосновано пријављивање за плахирање, лажно ауторство, измишљање и кривотворење резултата, аутоплагирање, нетачност препорука или корупцију представља понашање којим се крши Кодекс.

Члан 20.

Чланови академске заједнице не смеју:

- да траже, нити да примају, за себе или за друга лица, поклоне или услуге, уколико постоји оправдана претпоставка да ће тиме бити извршен утицај на њихову објективност или испуњавање професионалних обавеза;
- радњама и активностима које проистичу из обављања њихових професионалних обавеза и академских дужности са собом повезана лица стављати у повлашћен положај у односу на друга лица.

Члан 21.

Чланови академске заједнице не могу обављати ни један ван-академски посао или делатност који су у супротности са њиховим професионалним обавезама на Факултету или утичу на њихов интегритет и објективност у вршењу академских дужности.

При обављању ван-академских односно ван-факултетских послова и делатности чланови факултетске заједнице дужни су да се придржавају закона и општих аката Универзитета и Факултета којима су регулисана њихова права и обавезе.

Члан 22.

Чланови академске заједнице дужни су да утичу на сузбијање сваког покушаја корупције на Факултету и да пријаве такав случај, у складу са законом, као и да своје професионалне обавезе и академске дужности обављају у складу са законом и непристрасно, при чему не смеју да користе свој положај за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице, нити да делују против интереса високог образовања у целини.

Члан 23.

При обављању својих професионалних обавеза и академских дужности, чланови академске заједнице дужни су да избегавају стварање односа зависности према лицима која би могла да утичу на њихову непристрасност, а у случају да такав однос већ постоји, дужни су да га отклоне.

Чланови академске заједнице дужни су да избегавају ситуације које могу за последивцу да имају кршење објективности и непристрасности, посебно између чланова заједнице који су у узајамном хијерархијском односу, односно који укључују оцењивање туђег рада и достигнућа или одлучивање о статусу лица која су хијерархијски подређена, њиховом професионалном напредовању, погодностима, награђивању или кажњавању.

Члан 24.

Чланови академске заједнице дужни су да избегавају сукоб интереса.

Сукоб интереса је ситуација у којој приватни интерес члана академске заједнице или приватни интерес са њим повезаног лица утиче или може да утиче на законито и непристрасно обављање професионалних обавеза (доношење професионалних одлука или предузимање професионалних радњи) и академских дужности од стране члана академске заједнице.

Приватни интерес је било каква корист или погодност за члана академске заједнице или са њим повезаног лица.

Повезана лица су лица која се са чланом академске заједнице налазе у посебном односу заснованом на браку или ванбрачној заједници, крвном сродству у правој линији, односно побочној линији, закључно са другим степеном сродства, тазбинском сродству, закључно са другим степеном сродства, односу заснованом на усвојењу, односно кумства, близког пријатељства или интимне везе, као и сва друга лица која се према другим основама и околностима могу сматрати интересно повезаним са чланом академске заједнице.

Члан 25.

Процена успешности остваривања професионалних обавеза и професионалне компетенције члана академске заједнице мора да буде објективна, непристрасна и утемељена на унапред утврђеним и транспарентним критеријумима.

Члан академске заједнице дужан је да процене о условима за професионално напредовање других чланова заснива искључиво на критеријумима који су релевантни за вршење професионалних обавеза, односно на показаној стручности, таленту и професионалним резултатима.

Недозвољен је сваки облик дискриминације у поступку вредновања услова професионалног напредовања, као и у самом поступку напредовања.

Сви чланови академске заједнице имају једнаке услове за напредовање на основу процене испуњености професионалних обавеза.

Наставници имају професионалну одговорност да брину о обзбеђивању подмлатка научне и наставне заједнице и да подстичу напредовање и осамостаљивање млађих чланова факултетске академске заједнице.

Члан 26.

Чланови универзитетске академске заједнице имају обавезу да предузимају мере у циљу унапређивања и промовисања поштовања и заштите ауторских права и права интелектуалне својине.

IV ПОСТУПАК УТВРЂИВАЊА НЕАКАДЕМСКОГ ПОНАШАЊА

Члан 27.

Поступак утврђивања неакадемског понашања према Кодексу примењује се на плахирање, лажно ауторство, измишљање и кривотворење резултата и атоплахирање.

Члан 28.

У поступку утврђивања неакадемског понашања учествују:

- Етичка комисија коју именује Наставно научно веће Факултета на период од три године и састављена је од три наставника и два сарадника;
- Наставно-научно веће Факултета;
- Стручна комисија, коју на предлог Етичке комисије, образује Наставно-научно веће Факултета, ради утврђивања чињеничног стања и давања предлога за даље поступање;
- Декан Факултета који је дужан да се стара о спровођењу поступка утврђивања неакадемског понашања у роковима предвиђеним овим кодексом;

Другостепени орган у поступку утврђивања неакадемског понашања је Одбор за професионалну етику Универзитета.

Сви учесници у поступку утврђивања неакадемског понашања дужни су да поштују етичке стандарде предвиђене Кодексом, а у случају повреде тих стандарда подлежу мерама прописаним за повреду Кодекса.

Члан 29.

Захтев за утврђивање неакадемског понашања (у даљем тексту: захтев) могу поднети запослени на Факултету, студенти и друга физичка лица (у даљем тексту: акузатори), као и органи и тела факултета и научноистраживачких организација, када постоји основана сумња да је рад другог лица настало као резултат неког облика неакадемског понашања.

Захтев се подноси у писаном облику, мора бити образложен и мора да садржи доказе који указују на неакадемско понашање.

Захтев мора да садржи личне податке и потпис подносиоца захтева, с тим да су ти подаци поверљиви, уколико подносилац то затражи.

Захтев против лица које је запослено или је било запослено, завршило студије, односно одбранило рад на Факултету се подноси Етичкој комисији Факултета.

У случају коауторства наставно-научних радника из две установе или већег броја установа, поступак се спроводи на факултету, који остварује већи удео у средствима којима се финансира пројекат, у оквиру којег је настало рад, чији је интегритет предмет поступка, а ако рад није резултат пројекта, у установи коју, између инволвираних, по хитном поступку одреди Ректорски савет КОНУС-а.

Члан 30.

Ако је захтев уредан, Етичка комисија у року од осам дана, од дана његовог пријема, доставља захтев лицу против кога је поступак покренут. Достављање је могуће и путем електронске поште.

Лице против кога је покренут поступак има рок од 15 дана од дана достављања захтева да се писаним путем изјасни о наводима из захтева.

Уколико Етичка комисија закључи да лице против кога је поступак покренут избегава да прими захтев, односно да се о њему изјасни, донеће, у року не краћем од 25 дана и не дужем од 30 дана, од дана када јој је захтев достављен, закључак да постоји основана сумња на постојање неакадемског понашања.

Члан 31.

У случају да је сумња на постојање неакадемског понашања неоснована, захтев се одбија. Етичка комисија у процесу одбијања је дужна да размотри, да ли одбијена пријава садржи елементе лажне, односно шиканирајуће пријаве и ако процени да за то постоји сумња, може да покрене поступак утврђивања одговорности подносиоца захтева.

Члан 32.

Уколико постоји основана сумња на постојање неакадемског понашања, Етичка комисија доставља захтев Наставно-научном већу Факултета да формира Стручну комисију.

Члан 33.

Стручну комисију чине:

- Три члана из одговарајуће или блиске научне области, које именује Наставно-научно веће Факултета;
- један члан кога именује Ректор Универзитета а који није запослен на Факултету;
- један члан кога именује Национални савет за високо образовање, а који није запослен на Факултету.

За члана Стручне комисије не може бити именовано лице које се налази у сукобу интереса, наставници или истраживачи који су претходно написали позитивну рецензију рада, ментор и чланови комисије за оцену и чланови комисије за одбрану, потписници званичних извештаја као ни акузатор.

На првој наредној седници, Наставно-научно веће Факултета је дужно да констатује образовање Стручне комисије, да именује три њена члана и да упути захтеве Ректору Универзитета и Националном савету за високо образовање, да именује по једног члана Стручне комисије.

Ректор Универзитета и Национални савет за високо образовање дужни су да именују по једног члана Стручне комисије у року од 30 дана, од дана пријема захтева Факултета, о чему обавештавају декана.

Декан Факултета је дужан да у року од два дана од дана пријема обавештења Ректора и Националног савета за високо образовање о именовању екстерних чланова Стручне комисије, донесе решење о формирању, саставу Стручне комисије, задацима и роковима за достављање стручног мишљења и да га достави њеним члановима.

Дан доношења решења из претходног става овог члана сматра се даном коначног формирања стручне комисије.

Члан 34.

Стручна комисија може вршити процену оригиналности непосредним упоређивањем или узимајући у обзор резултате софтверске анализе, уколико оцени да је то потребно, као и друге методе и стандарде, сходно специфичности научне области (увид у истраживачку документацију, као и увид у прикупљену, односно коришћену грађу и сл.).

Стручна комисија може да затражи мишљење и од ментора, чланови комисије за оцену и комисије за одбрану, рецензената, одговарајућег стручног органа факултета и других стручних лица и тела.

Члан 35.

Стручна комисија у року од 60 дана, од дана свог образовања, доставља Етичкој комисији образложено стручно мишљење. На образложени предлог Стручне комисије, овај рок у изузетним случајевима може бити продужен за додатних 30 дана. У овај рок не рачуна се период између 15. јула и 20. августа.

Стручна комисија може у свакој фази свог рада, да декану Факултета упути образложени предлог да суспендује лице против кога је поступак покренут до окончања тог поступка.

Члан 36.

На основу стручног мишљења Стручне комисије и писаног изјашњења лица за које постоји основана сумња да се неакадемски понашало, Етичка комисија у року од 15 дана, од дана достављања стручног мишљења саставља Извештај са мишљењем и доставља га декану Факултета

Етичка комисија може да упути декану Факултета образложени предлог да суспендује лице против кога је поступак покренут, до окончања тог поступка.

Члан 37.

Уколико утврди постојање неакадемског понашања, Етичка комисија може у оквиру Извештаја предложити и да мере за повреду Кодекса буду изречене ментору, рецензентима и члановима комисија за писање извештаја о наставном и научноистраживачком раду.

Уколико Етичка комисија утврди да није било повреде академског интегритета и да се пријава претежно заснива на неистинитим наводима, односно да садржи шиканирајуће елементе, покренуће поступак утврђивања одговорности акузатора.

Члан 38.

Извештај Етичке комисије, декан Факултета одмах доставља Наставно-научном већу, ради одлучивања.

Наставно-научно веће на првој наредној седници разматра и доноси одлуку по извештају Етичке комисије.

На основу одлуке Наставно-научног већа, којом је утврђено неакадемско понашање, декан у року од 15 дана од дана доношења одлуке изриче меру за повреду Кодекса.

Изрицање мера представља израз неслагања академске заједнице са недопуштеним понашањем из Кодекса, као друштвено неприхватљивим поступањем. Мере имају за првенствени циљ безусловно ограђивање Факултета од наведеног понашања, као и упућивање поруке најширој јавности да су такви облици понашања непримерени члановима академске заједнице.

Не представљају повреду академског интегритета радње које стоје часне намере, а која је довела до занемарљивог обима плагијата, односно аутоплагијата или другог недозвољеног понашања утврђеног одредбама овог Кодекса. Постојање грешке иза које стоје часне намере и занемарљивог обима плагијата, односно аутоплагијата или другог недозвољеног понашања, мора бити образложено у извештају Етичке комисије.

Члан 39.

За повреду Кодекса изричу се:

- мере за утврђено неакадемско понашање у виду плахирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплахирања;
- мере за утврђене друге повреде Кодекса или немаран однос према обавези коректног академског понашања.

Члан 40.

Мере за утврђено неакадемско понашање у виду плахирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплахирања су:

- оглашавање дипломе о стеченом научном називу доктора наука ништавом у случају коначне одлуке којом је утврђено да докторска дисертација није резултат оригиналног научног рада. Даном оглашавања ништавости дипломе о стеченом научном називу доктора наука, лицу чија је диплома оглашена ништавом престају права и обавезе проистекле по основу стицања дипломе која је поништена. Сходан поступак примењује се у односу на магистарску тезу, мастер рад или дипломски рад;
- одузимање наставничког, односно сарадничког звања у случају, ако се сазнају нове чињенице, односно појаве докази из којих произлази да у тренутку избора у звање кандидат није испуњавао услове прописане законом и подзаконским актима као и актима Универзитета и Факултета, односно ако се утврди да радови на основу којих је кандидат изабран у звање представљају резултат неакадемског понашања. Поступак одузимања звања покреће декан, а спроводи се на начин који је предвиђен за стицање звања.

Коначна одлука о мери за утврђено неакадемско понашање у виду плахирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплахирања објављује се на седници Наставно-научног већа и Савета Факултета и Сената Универзитета, као и на инернет страницама Факултета и Универзитета.

Члан 41.

Мере за утврђене мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања су:

- опомена;
- јавна опомена;
- јавна осуда.

Облик мере за утврђене мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања одређује се у зависности од тежине учинене повреде, штете која је нанета угледу Факултета и Универзитета, активности које је учинилац предложио да ће предузети у сврху отклањања последица повреда Кодекса и процене да ће изречена мера довољно утицати на њега да више не врши повреде Кодекса. О облику мере за повреду Кодекса у виду мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања одлучује Наставно-научно веће. Одлука мора садржати образложение због чега се одређено понашање сматра мањом повредом или немарним односом, а не неакадемским понашањем које повлачи мере из члана 39. Кодекса.

Опомена се изриче учиниоцу повреде Кодекса у виду писаног упозорења, без објављивања и уносе се у евиденцију о изреченим мерама упозорења, али не чини саставни део досијеа наставника, сарадника, истраживача, студента или запосленог.

Јавна опомена се изриче учиниоцу повреде Кодекса, објављује се на седници Наставно-научног већа и Савета Факултета и уноси се у досије наставника, сарадника, истраживача, студента или запосленог.

Јавна осуда се изриче учиниоцу повреде Кодекса, објављује се на седници Наставно-научног већа и Савета Факултета и Сената Универзитета, као и на интернет страницама Факултета и Универзитета, а уноси се у досије наставника, сарадника, истраживача, студента или запосленог.

Јавна опомена и јавна осуда објављују се одмах по коначности одлуке којом су изречене.

Члан 42.

Лице коме је изречена мера као и подносилац захтева за утврђивање неакадемског понашања могу у року од 15 дана од дана пријема првостепене одлуке поднети жалбу Одбору за професионалну етику Универзитета као другостепеном органу.

Одбор за професионалну етику Универзитета има 13 чанова.

Услови, начин избора, надлежности, поступак пред Одбором за професионалну етику као и друга питања од значаја за рад Одбора уредиће се Кодексом о академском интегритету и професионалној етици Универзитета и посебним актом који доноси Сенат Универзитета.

Члан 43.

Одбор за професионалну етику Универзитета дужан је да у року од 60 дана од дана пријема жалбе донесе одлуку којом ће потврдити или преиначити првостепену одлуку или исту поништити и вратити на поновно одлучивање.

Одлука Одбора за професионалну етику Универзитета је коначна и доставља се жалиоцу, Факултету и Националном савету за високо образовање,

Факултет је дужан да коначну одлуку Одбора за професионалну етику Универзитета којом се изриче мера за повреду Кодекса достави Националном савету за високо образовање у року од осам дана од дана коначности одлуке.

Члан 44.

У случају појављивања нових чињеница које су од значаја за доношење одлуке а које нису биле познате док је вођен поступак утврђивања неакадемског понашања Етичка комисија Факултета може по подношењу образложеног захтева или на сопствену иницијативу покренути обнову тог поступка.

В ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 45.

Овај Кодекс ступа на снагу осмог дана од дана објављивања на званичној интернет страници Факултета www.mfkv.kg.ac.rs.

Одредбе овог Кодекса у складу са тачком 51. Основа за кодекс о академском интегритету на високошколским установама у Републици Србији који је донео Национални савет за високо образовање примењују се на све до сада започете и недовршене поступке утврђивања неакадемског понашања односно повреде Етичког кодекса.

ДЕКАН

Др Миле Савковић, ред. проф.

